

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 85/23

V Lucemburku dne 24. května 2023

Rozsudek Tribunálu ve věci T-268/21 | Ryanair v. Komise (Itálie; režim podpory; covid-19)

Tribunál zrušil rozhodnutí Komise o schválení opatření podpory spočívající v dotacích vyplácených Itálií italským leteckým společnostem v souvislosti s pandemií covidu-19

Komise neodůvodnila svůj závěr, podle kterého dotčené opatření nebylo v rozporu s jinými ustanoveními unijního práva, než jsou ta, jež se týkají státních podpor

V říjnu 2020 Italská republika oznámila Evropské komisi opatření podpory spočívající v dotacích vyplácených některým leteckým společnostem, jež mají italskou licenci, prostřednictvím fondu kompenzace ve výši 130 milionů EUR (dále jen „dotčené opatření“). Toto opatření mělo za cíl napravit škody, které způsobilé letecké společnosti utrpěly v důsledku cestovních omezení a dalších omezujících opatření přijatých v souvislosti s pandemií covidu-19.

V souladu s jednou z podmínek způsobilosti stanovených v dotčeném opatření, aby jej mohly využít, musely letecké společnosti vyplácet svým zaměstnancům, jejichž mateřské letiště se nachází v Itálii, a také zaměstnancům podniků, které jsou třetími stranami podílejícími se na jejich činnostech, odměnu, jež je stejná či vyšší než minimální odměna stanovená vnitrostátní kolektivní smlouvou použitelnou v odvětví letecké dopravy, uzavřenou organizacemi zaměstnavatelů a odborovými svazy považovanými za nejrepresentativnější na vnitrostátní úrovni (dále jen „požadavek minimální odměny“).

Aniž zahájila formální vyšetřovací řízení stanovené v čl. 108 odst. 2 SFEU, rozhodla se Komise nevznášet proti dotčenému opatření žádné námitky z důvodu, že toto opatření je slučitelné s vnitřním trhem¹.

Tribunál, kterému byla předložena žaloba na neplatnost podaná leteckou společností Ryanair, zrušil toto rozhodnutí z důvodu porušení povinnosti uvést odůvodnění, jak je stanovena v článku 296 SFEU.

Závěry Tribunálu

V souladu s ustálenou judikaturou musí rozhodnutí nezahájit formální vyšetřovací řízení týkající se oznámené podpory obsahovat důvody, na jejichž základě se Komise domnívá, že se nepotýkala s vážnými obtížemi při posuzování slučitelnosti dotyčné podpory s vnitřním trhem. I když stručné odůvodnění v tomto bodě postačí, musí jasně a jednoznačně uvést důvody, proč měla Komise za to, že se s takovými obtížemi nepotýkala.

Tribunál se však domníval, že tak tomu v projednávané věci není.

Zprv uvedl, že v napadeném rozhodnutí Komise tvrdila, že požadavek minimální odměny byl neoddělitelně spojen

¹ Rozhodnutí Komise C(2020) 9625 final ze dne 22. prosince 2020 o státní podpoře SA.59029 (2020/N) – Itálie – covid-19: Režim náhrady škody ve prospěch leteckých společností s italskou provozní licencí.

s dotčeným opatřením, a tento požadavek nebyl vlastní cíli tohoto opatření, aniž však jasně a jednoznačně uvedla úvahy, které ji vedly k tomuto dvojímu tvrzení.

Zadruhé **Tribunál konstatoval, že závěr napadeného rozhodnutí, podle kterého požadavek na minimální odměnu nebyl v rozporu s „jinými ustanoveními unijního práva“ než s články 107 a 108 SFEU, byl rovněž stížen nedostatkem odůvodnění.**

V tomto ohledu poznamenal, že jediné ustanovení unijního práva, jiné než články 107 a 108 SFEU, ve světle kterého Komise zkoumala tento požadavek, je článek 8 nařízení Řím I², jenž stanoví zvláštní kolizní normy týkající se individuální pracovní smlouvy. Komise však v napadeném rozhodnutí nevysvětlila důvody umožňující se domnívat, že tento článek je jediné relevantní ustanovení, jiné než články 107 a 108 SFEU, ve světle kterého musela zkoumat slučitelnost požadavku na minimální odměnu s unijním právem. Komise proto jasným a transparentním způsobem neuvedla důvody, ze kterých se domnívala, že uvedený požadavek nepředstavuje porušení „jiných ustanovení unijního práva“.

Tento nedostatek odůvodnění je ilustrován skutečností, že Komise při zkoumání svého požadavku na minimální odměnu zohlednila stížnost Italského sdružení nízkonákladových leteckých společností, která zpochybňuje slučitelnost italské právní úpravy obsahující požadavek na minimální odměnu podobný požadavku stanovenému dotčeným opatřením s volným pohybem služeb ve smyslu článku 56 SFEU.

Vzhledem k této souvislosti musela Komise *a fortiori* rozhodnout o relevanci článku 56 SFEU pro účely svého zkoumání slučitelnosti dotčeného opatření s vnitřním trhem.

S ohledem na předcházející úvahy Tribunál došel k závěru, že Komise porušila povinnost uvést odůvodnění, kterou jí ukládá článek 296 SFEU, a proto napadené rozhodnutí zrušil.

UPOZORNĚNÍ: Cílem žaloby na neplatnost je zrušení aktů orgánů Unie, které jsou v rozporu s právem Unie. Za určitých podmínek mohou členské státy, evropské orgány i jednotlivci podat žalobu na neplatnost k Soudnímu dvoru nebo Tribunálu. Je-li žaloba opodstatněná, akt bude zrušen. Příslušný orgán je povinen odstranit případnou právní mezeru vzniklou v důsledku zrušení aktu.

UPOZORNĚNÍ: Proti rozsudku či usnesení Tribunálu lze podat kasační opravný prostředek k Soudnímu dvoru, který je omezen na právní otázky. Kasační opravný prostředek zásadně nemá odkladný účinek. Je-li kasační opravný prostředek přípustný a opodstatněný, Soudní dvůr rozhodnutí Tribunálu zruší. Pokud to soudní řízení dovoluje, může Soudní dvůr ve věci vydat sám konečné rozhodnutí. V opačném případě vrátí věc zpět k rozhodnutí Tribunálu, který je vázán rozhodnutím vydaným Soudním dvorem v rámci kasačního opravného prostředku.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který Tribunál nezavazuje.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy (Řím I) (Úř. věst. 2008, L 177, s. 6).